

Dat was Simon Korteweg, dit is de NOS, H III. Nu M&R met: De Geschiedenis de van de jazz, deel 15.

plaat 1 Louis Armstrong and his Hot Five: Muskrat ramble (Kid Ory)
B/1 - 2:36 - CBS 62470

Louis Armstrong and his Hot Five, opname voor het merk Okeh in Chicago, 26 februari 1926. Louis Armstrong-trompet, 25 jaar oud, Kid Ory-trombone, 39 jaar oud, en van hem was dit stuk: "Muskrat ramble". Johnny Dodds-klarinet, 33, Lil Hardin-piano, 25, en Johnny St. Cyr-banjo, ~~30~~ 35 jaar oud. Een alleen op de grammofoonplaat bestaand kwintet van en voor stersolist Louis Armstrong, dat één keer in het openbaar gespeeld heeft, de dag na die opname-session van de 26ste. De firma Okeh organiseerde de 27ste februari 1926 in het Coliseum een 'Artists Night' om de Okeh race records te promoten, en aan de show deden buiten Louis Armstrong's Hot Five mee: pianist Clarence Williams die ook als producer en A & R-man bij Okeh in dienst was, Flournoy Miller en Aubry Lyles van de 'Shuffle along'-musical uit 1921, het veaudeville duo Butterbeans & Suzie, zangeres Blanche Calloway, pianist/orkestleider Bennie Moten uit Kansas City, de zangeres Sippie Wallace en de New Orleans pianist Richard M. Jones.

Louis Armstrong, de eerste grote, improviserende solist in de jazz, stond onder exclusief contract bij Okeh, maar maakte toch twee keer opnamen voor Vocalion. Op 28 mei 1926 met Lil's Hot Shots, maar dat ~~waxxxx~~ was gewoon zijn eigen Hot Five. Eén van de stukken: "Drop that sack".

plaat 2 Lil's Hot Shots: Drop that sack (Armstrong)
A/laatste - 2:48 - Brunswick 373 271 BDY

"Drop that sack", Louis Armstrong and his Hot Five onder de naam van zijn vrouw als 'Lil's Hot Shots', elektrische opname van Vocalion, 28 mei 1926. Inmiddels begint het ~~waxxxx~~ op te vallen dat Armstrong meeren meer het oude New Orleans ensemble-spel verlaat voor uitgekiende arrangementen. Het had alles te maken met de ontwikkeling van zijn trompetspel, de eenvoudige melodische lijnen en ritmiek van de New Orleans jazz was hij ontgroeid - zijn ritmiek was verfijnder en dus ingewikkelder, zijn melodische vormgeving begon een steeds groter gevoel voor en kennis van de harmoniën, de accoorden, te verraden. De Hot Five, weer voor Okeh, op 23 juni 1926 met een stuk van Kid Ory: "Sweet little papa". ~~xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx~~

plaat 3 Louis Armstrong and his Hot Five: Sweet little papa (Kid Ory)
A/2 - 2:40 - CBS 62471

"Sweet little papa" van 23 juni. 16 november deed de veaudeville-zangeres May Alix bij de Hot Five mee. De 'Charleston', dans, was nog steeds populair, en dat is te horen aan de daarvoor typische accenten in een stuk van Ralph Venables: "Sunset café stomp".

laat 3 Louis Armstrong and his Hot Five: Sunset café stomp (Venables)
A/6 - 2:52 - idem

"Sunset café stomp", genoemd naar het vermaarde établissement in Chicago waar Armstrong bij de Carroll Dickerson Band werkte, en waar hij in 1927 zelf zijn eerste eigen band leidde, hoewel in feite Earl Hines de 'musical director' was. Op de ^{plaat}plaat, 9 mei '27, was ~~dat~~ Carroll Dickerson, en die ^{geeft} geeft een goede indruk in wat voor muzikale omgeving Louis Armstrong in die tijd werkte - de Hot Five was zoals gezegd een combinatie voor de grammofoonplaat. Muziek van Jelly Roll Morton, die als zodanig niet ~~was~~ zo goed meer herkenbaar is: "Chicago breakdown".

laat 3 Louis Armstrong and his Stompers: Chicago Breakdown (Morton)
B/3 - 3:21 - idem

Louis Armstrong and his Stompers op 9 mei 1927 in Chicago voor Columbia, de maatschappij die eigenaar was van Okeh. "Chicago breakdown" met Louis Armstrong en Bill Wilson-trompetten, Honore Dutrey op trombone die we in '23 bij King Oliver hoorden, Boyd Atkins-sopraansaxofoon, Al Washington-tenorsaxofoon, Joe Walker-baritonsaxofoon, Earl Hines-piano, Rip Bassett-gitaar en banjo, Pete Briggs-tuba en Tubby Hall-drums. En de eigenaar van het Sunset Café waar deze band speelde, was Joe Glaser die Armstrong's manager werd, en bleef, tot diens dood in 1971. Diezelfde tweede week van mei 1927 maakte Louis Armstrong elf opnamen met een tot zeven musici uitgebreide Hot Five die bijgevolg de Hot Seven werd genoemd. Pete Briggs kwam erbij op tuba, uit de Sunset Café Band, en de 28-jarige drummende broer van Johnny Dodds: Baby - hij was goed 6½ jaar jonger en heette eigenlijk Warren. Het meest vermaarde stuk van de Hot Seven was Louis Armstrong's "Potato head blues", naar de vorm overigens geen 12-matige blues. Hoogtepunt is Armstrong's tweede solo daarin, een z.g. 'stop-time chorus', waarbij het orkest alleen de eerste tel van iedere twee maten speelt. Dus: een klap, een accoord en dan zeven tellen Armstrong alleen. Als op de pijlers van een bræg bouwt hij zinnen, ritmisch voor die tijd zeer gecompliceerd, en melodisch o.a. steunend op wat al begon in zijn "Weatherbird rag" van 1923 bij King Oliver en "Cornet chop saey" uit 1926 met de Hot Five waarmee de vorige aflevering van deze Geschiedenis afsloot. Louis Armstrong and his Hot Seven: "Potato head blues".

plaat 3 Louis Armstrong and his Hot Seven: Potato head blues (Armstrong)
B/5 - 2:58 - idem

10 mei 1927, Louis Armstrong and his Hot Seven: "Potato head blues", met de "West End blues" van goed een jaar later DE klassieke opname van de musicus die de ontwikkeling van de jazz midden in die jaren twintig een enorme versnelling gaf. Nog een tweede proeve van zijn werk met de Hot Seven. Het gaat hier om de timing en de ritmiek van zijn solo aan het begin, een fantastisch stoeien met het simpele figuurtje van de "12th street rag".

plaat 4 Louis Armstrong and his Hot Seven: 12th Street rag (Boeman, Summer)
B/1 - 3:10 - Philips B 07237 L

Voor Okeh in Chicago, 11 mei 1927, Louis Armstrong and his Hot Seven met "12th street rag". Louis Armstrong-trompet, Kid Ory-trombone, Johnny Dodds-klarinet, Lil Hardin-piano, Johnny St. Cyr-banjo, Pete Briggs-tuba en Baby Dodds-drums. Tot slot vandaag weer een Kid Ory-compositie - in juni 1921 had hij die voor het eerst met zijn eigen band op de plaat vastgelegd. En waar er toen nog houtserige syncopen waren in zijn trombonespel, nu ~~de ritmische~~ een zekere ritmische souplesse, ongetwijfeld onder invloed van Louis Armstrong. De Hot Five, 2 september 1927 met "Ory's Creole trombone", slot van deel 15 in De Geschiedenis van de Jazz, MDR.

plaat 5 Louis Armstrong and his Hot Five: Ory's Creole trombone (Ory)
A/6 - 3:07 - CBS 62274

0 0 0 0 0